

DIRECCIÓ Y ADMINISTRACIÓ : Cadena de Cort, núm. 11.—PALMA.

DOMINICA CUARTA D' ADVENT

QORRÍA l' any XV de l'impèri de Tiberio Cessar, seguint Procurador de la Judèa Pons Pilat y Tetrarca de la Galilèa Herodes, cuant se va deixar sentir de Joan, fill de Zacarias, en el desèrt, la veu del Senyor.

Desde nin fins que tengué prop de trenta anys, visqué Sant Joan Bartista en el desèrt; sortí d' ell per ordre de Deu. ¿Què feu Sant Joan, tot sol y entre feres, per espay de tant de temps? Se dispongué per el gran ministèri de Precursor á que el Senyor lo tenia destinat. Callava per aprendre á parlar; feya gran penitència per poderle predicar; se omplia de llums celestials, cada dia se santificava més y més per apareixer eminent ecsemplar de virtut, y finalment, se atenia á si meteix en primer lloch, per després, sens perill y ab fruit abundant, atendre al pròxim. Oh! quina llissó per tots, tant seglars com eclesiástichs, predicadors, prelats de tota gerarquia y pares de familia! ¿Quin fruit podrá recullir de son ministèri, aquell qui antes de ecsercitarlo no procura fer acopi de virtuts y gracies per després fer demostració d' elles cuant es s' hora convenient?

Y vengué per tota la regió del Jordá, predicant el baptisme de penitencia en remissió dels pecats. ¿Quina era la predicació del Sant Precursor? La penitencia, la humildat, la propia abnegació; y de això no sortia, per dispondre convenientment aquell poble á que rebés com devia al Messias. Si noltros, donchs, volèm prepararnos també per celebrar com á bons cristians la gran festa de Nadal, no podrèm ferho millor que per medi de la penitencia; no aconhortantnos solament ab la que mos imposa el confessor, sinó, afegintni de propi compte ja que tan molts son els nostros pecats y la seguredat de que será pitjor si l' havèm de fer en el purgatori. ¿Y noltros nos preparám

axí per celebrar aquesta festividat tan solemne? Si fossem gentils y pagans ¿ho feriam d' altre manera que del modo com ho feim? Molts dirán que ja vendrá la Cuaresma y el conmovedor monument del Dijous Sant, cuant la Relligió mos imposa el devèr. ¿Però per ventura Jesu-Crist no comensá ja en Betlhèm el sacrifici que consumá en el Calvari? ¿Quí se tendrá per bon cristiá si les llágrimes de Jesús á dins la Coveta no 'l comouen igualment que les de Getsemani y el Calvari?

Jo som la veu del qui clama en el desèrt. Apartallau els camins del Senyor, endressau sos tiranys... y veurá tota carn el Salvador de Deu.

Ab aquests clamors despertava Sant Joan aquelles gents perque se preparassen á rebre al Redentor; y ab les meteixes mos exorta la Iglesia, avuy, per disposarnos á celebrar la festa de Nadal y rebre al meteix ab les nostres ánimes. ¿Sab ningú que hi haja altra veu més autorisada que la de la Iglesia á ne qui poder fer cas, despreciantla á ella? ¿Perquè, donchs, no la escoltám?

MOSSEN JOAN.

HUMILDAT

¿Desitjas un hort tancat
que no 'l destruesca el vent?
Posa, doncs, per fonament
la virtut de l' humildat;
y si enfadada n' estás
de s' aygo per regarló
posa 't en oració
y una gran font trobarás,
que com més la regarás
més mayna hi dará el Senyó.

(Dictada per una glosadora lluchmajorenca)

SANTOS DE LA SEMANA

Día 25. Lunes.—Fiesta. La Natividad de Nuestro Señor Jesucristo. Beato Pedro Mártir, ab.; SANTAS Eugenia, vg. y mr. y Anastasia, mr.

Pueden ganarse tres indulgencias plenarias de la Bula de la Santa Cruzada.

Empiezan las Cuarentahoras en las Teresas, en el Hospital General y en San Francisco.

Día 26. Martes.—Antes fiesta. SANTOS Esteban, diácono y mr.; Dionisio y Zózimo, papas; Marino, mr.; Santa Abra, vg.

I. P. de la Bula de la Santa Cruzada.

Continúan las Cuarentahoras en las Teresas, en el Hospital General y en San Francisco.

Día 27. Miércoles.—Antes media fiesta. SANTOS Juan, apóstol y evangelista; Máximo, ob.; Teodoro y Teodanes, hermanos; Santa Nicerata, vg.

I. P. de la Bula de la Santa Cruzada.

Continúan las Cuarentahoras en las Teresas, en el Hospital General y en San Francisco.

Día 28. Jueves.—Antes media fiesta. Los Santos Inocentes, mrs.; Castor, Víctor, Rogaciono, Judes, Troadio y Cesario, mrs.; Teodoro y Antonio, monjes; SANTAS Damna, Agapes y Teófila, vg.

I. P. de la Bula de la Santa Cruzada.

Concluyen las Cuarentahoras en las Teresas, en el Hospital General y en San Francisco.

Día 29. Viernes.—SANTOS Tomás, arz. de Cantorbery, martir; Calixto, Felix y Bonifacio, mrs.; David, Rey y profeta; Marcelo y Ebrutfo, abs.; Santa Victoria, vg. y monja.

Empiezan las Cuarentahoras en San Nicolás.

Día 30. Sábado.—La Traslación de Santiago, Apóstol; SANTOS Sabino, ob. y mr.; Venustiano, con su mujer e hijos, mrs.; Mansueto, Seveo, Apiado, Donato, Honorio y compañeros, mrs.; Eugenio, ob.; Santa Anicia, mr.

Continúan las Cuarentahoras en San Nicolás.

Día 31. Domingo.—SANTOS Silvestre, papa; Sabiniano, obispo y mr.; Minervino y compañeros, mrs.; Zotico y Barbaciano, pbros.; Hermes, mr.; SANTAS Donata, Paulina, Rústica, Nominanda, Serótina e Hilaria, mrs. y Melania, la joven.

Concluyen las Cuarentahoras en San Nicolás.

ECONOMÍA DIVINA

¡CUÁN menguada es la humana sabiduría y cuán cortos sus alcances! ¡Cuán profunda la sabiduría de Dios y cuán admirables sus planes y trazas! Esto se ve por modo especial en el tiernísimo misterio que en estos días hace rejuvenecer á los corazones cristianos, el misterio del nacimiento de Jesús en la cueva de Belén. Es éste tal vez entre los varios misterios de la vida de Cristo uno de los que más se prestan á variadas y muy provechosas consideraciones; no obstante el rasgo más saliente de la historia evangélica es la excelcitud de los divinos consejos opuestos en un todo á los cálculos y consejos de la humana prudencia.

Esta es la idea que preside á todas las otras que se agolpan á mi mente ante la contemplación de este misterio.

Esperaban los judíos á un Mesías rodeado de resplandor humano, restaurador del trono derruido de Judá y Dominador irresistible de pueblos y razas, sentado en la cumbre del honor, vistiendo riquísima púrpura, empuñando en sus manos cetro de oro, ciñendo á su frente corona de diamantes; y el Mesías aparece á la escena del mundo en el palacio de inmunda cueva de animales, sentado ó mejor tendido en el trono de un pesebre, envuelto en toscos y pobrísimos pañales, desconocido del

mundo, en la mayor humillación y miseria. ¡Qué diferencia, y hasta qué oposición tan completa entre el cálculo humano y la economía divina! No obstante, no es todo humillación y abatimiento en este misterio inefable; con las tintas oscuras mézclanse en este cuadro divino las sonrosadas y blancas, y las mismas oscuras sirven á maravilla para hacer resaltar las otras. En medio de las densas oscuridades de una noche de invierno, símbolo magnífico de su humillación incomparable, ábrese un río de luz esplendorosa que baja del cielo, en cuyas aguas se bañan miles y millones de espíritus gloriosos, y este río desaguando sobre el humilde portalejo de Belén lo anega completamente. El murmullo de estas aguas misteriosas lo recoge el Santo Evangelio y nos lo trasmite aún á través de 19 siglos: *Gloria á Dios, en lo más alto de los cielos y paz en la tierra á los hombres de recto corazón.* Sobre este mar de gloria se cierne el Espíritu de Dios y el Padre divino, quedando la cueva trocada en el mismo cielo.

Un rayo de esta luz celestial da en los vecinos riscos; un pequeño arroyo de este río de gloria se escapa por el vecino valle; un angel aparece á unos humildes pastores y les dice: *Mirad que os evangelizo un grande gozo, que será para todo el pueblo porque os acaba de nacer el Salvador del mundo que es Cristo Jesús. Id y le encontrareis tierno Infante envuelto en pañales y reclinado en un pesebre.* He aquí otra vez mezcladas las tintas oscuras con las sonrosadas, las sombras con la claridad. Son las sombras los pañales con que se le presenta envuelto, y el pesebre que se le señala por cuna; pero estas sombras absorbe el torrente de luz que sale del Angel bendito que le llama el Salvador del mundo.

Meditemos, católicos, tan soberanos misterios y aprendamos de una vez que buscando las sombras de la humillación atraeremos sin duda sobre nosotros la gloria y la exaltación. De modo muy distinto piensan los hombres que Dios, pero si son los hombres que se engañan ó si es Dios, que lo diga vuestra inteligencia iluminada por la fe ó vuestro corazón desengañado por amarga experiencia.

PRUDENCIO.

¡DITXOSA NIT!

La nit era inclement;
Plovía; el gelat vent
Jugava alsant la neu qu' el camp cubría;
Tres pastoréts, reunits
Descansavan, dormits
Dins una cova qu' eu el bosch hi havia.

Tots tres ben abrigats,
Jehian arredossats
Vora del foch que l' aire encalentía;
Baix de lo fosch coval
Que contra el temporal
De l' aigua y de la neu los protegía.

De sopte, un resplandor
De mágica claror
Eclipsá 'l llum de lo foguer qu' ardía,
Y un angel, desplegant
Ses ales, son dols cant
Deixá sentir de cèlica armonía.

«Israel, ton Salvador,
Lo prodigi d' amor
Que may s' ha obrat, comensa en aquest dia;

Alegret, Israël.
¡Gloria en la terra y cèl
Al Redemptor que Deu avuy t' envia!»

«Que per tot homo honrat,
De bona voluntat,
Reyni la pau; puis moltes profecies
Avuy ja s' han cumplit.
¡Pastors! A mitja nit
Prop de Bethèm ha nàt lo vèr Messias.»

Los tres pastors, despèrts,
Ab los ulls ben ubèrts,
Pensant si qualque somni allò seria,
Veuen l' Anunciador,
Volar; sa resplàndor
Mesclant ab la que exala una establia.

—¿Que deu ser?—Anemhi.
Jo he entès que prop d' aquí
Lo Redemptor del mon nascut havia.
—¿Y allà lo trobarèm?
—Anamhó á veure.—Aném;
La llum mateixa 'ns servirà de guía—

Y ¿com lo Fill ecsès
Del Rey de terra y cèls,
Dins una pobre cova estar podia?
¡Mistèri august d' amor,
Que sols del Salvador
Lo cor de diví Pare comprenia.

Cuant foren al portal,
Un choro celestial
A dins l' humil coveta se sentia;
Estols de serafins
Y místichs querubins
Entonavan sos càntichs d' alegria.

Ells tres embadalits
S' en entran, y, rendits
Al sol d' amor ardent qu' hi resplandia,
Se postran jonollats
Y adoran humillats
L' infant Jesús en braços de Maria.

—¡Oh fill de l' Infinit,
Qu' haveu nascut anit
Per nostro amor, á dins eixa establia!
En tot prótegiu-mós,
Del mal lliberau-mós
Y duismosné á n' el cèl quant hora sia.—

Ab vera devoció,
Acaban l' oració,
Y el Nin ab una ullada 'ls ho premia,
Qu' abrassantlos lo còr,
Per lo més rich tresòr,
Cap dels sensills pastors la camviaria.

¿Que fan ajonollats,
Tots tres, com ecisats,
Sense sebrer que 'ls passa, d' alegria?
¡Oh plàcid paradís!
Es que aquell dols sorris
Y aquella miradeta 'ls extasia.....

M. R. F.

CANSÓ

No es tenir plata ni or
La verdadera riquesa,
Anar al cèl quant un mor,
A n' aquest es que dig jò
Negociant de llestesa.

Diumenje passat exí d' aquest desterro lo nostro
amig y company de propaganda catòlica

DON BARTOMEU SINGALA

després de llarga dolència y haguent rebut el Santíssim
viàtich ab edificant devoció. Deu l' haja acullit en la Santa
gloria, y concedesca cristiá consol á sa familia y als seus
amigs.

Fou, durant sa vida temporal, un feèl y constant obser-
vador dels preceptes evangèlics, un colaborador incansa-
ble en lo camp periodístich; un modelo de honradès y un
amorosíssim pare de familia.

Dexa records piadosos y buits mals d' omplir dins la
societat de Seglars Catòlics y en la Arqueològica Luliana.
Ses gloses relligioses quedaran testimoniant la firmesa de
ses creències y son zèl per la Gloria de Deu.

R. I. P. A.

CONSELLS Y ADAGIS AGRÍCOLES

= Decembre

Dia 25.—Si Nadal fá estiu, Paseo á prop des caliu.

Avuy acaban ses témpores dels cristians, que comensan
el día de Santa Lluçia. S' es dels moros comensan el pri-
mer día de s' any. Se diu que lo que fá el temps en aquests
dies, sol fé generalment durant el mes corresponent.

Dia 26.—Anau á veurer els porchs d' es bosch.

Dia 27.—Feys plantè de pebres primerènchs y d' au-
berginies.

Dia 28.—Preniu *es signe* des formatjá.

Dia 29.—Cavau els arbres

Dia 30.—Pagau lo que deveu y cobrau lo que vos deuen.

Dia 31.—Festes passades, coques menjades.

Les bones Festes

¡Què se torbavan á arribar, quant eram infants!
¡Què torna arribar de prest fi d' any! exclamám
els qui *hem pres es llis* á la vida.

Sols els joves que se troban en la flor de s' exis-
tencia no se cap-pensan del curs dels temps.

Però cada hivèrn mos trobam ab lo seu vespre
de Matines, nit de solemnidat universal per tot lo
gènero humá, aniversari el més celebrat, en que
els feèls se preparan per á commemorar alegra-
ment la venguda del seu Redemptor; els materia-
listes per seguir la tradicional suspensió dels ne-
gociis y gosar los pleèrs de la menjua; y els igno-
rants, els descregüts y els inimichs del Cristia-
nisme, per fer bèfa de les funcions relligioses, pro-
fanant els temples del Senyor y entregantse á
tota casta de folies y disbauxes.

Però els sers racionals *de bona voluntat* que as-
cultan ressonar dins s' interior lo anunci de pau
celestial, experimentan pler y goig inexplicables
y avivan la fè dels seus còrs, quant lo Sacerdot,
en punt de mitja nit, davant l' altar entona el
Gloria in excelcis Deo, que tot seguit s' extén desde
el chor per dins les naus acompanyat d' instru-
ments de música pastoril ò de torrentades d' orga.

Pau y ditxa, en quant sia possible, dins aques-
ta vall de llágrimes, y Pascues santes amb salut y
alegria desitjám á tots los suscritors d' aquest
setmanari, als seus protectors y colaboradors y á
tots cuants son germans nostros en Cristo Jesús á
dins Mallorca. Que son Còr diví vengut en lo ge-
lat hivèrn per calarmos foch d' amor y caritat

envés d' Ell y del prohisme, sia per tots els qui en Ell confiám y dins Ell volém redossarnos, lo nostro regenerador espiritual; á fi de que, cuant soni l' hora, aném á unir les nostres veus ab les dels ángels que eternament li cantan ¡Gloria á Deu en les altures!

LA REDACCIÓ.

DIETARI AXUT y en salsa

Decembre

Dia 1.—El *guarda-guyes* de s' Estació des ferro-carril de Santa Eugenia, Juan Coll, fou cohit p' es *tren*, en es momen en que el pobre anava á pujarhi: un parey de vagóns li passaren per demunt ses cames tayantleshí. Dins poques hores morí. (s. a. c.)

Dia 2.—Arriban ses primeres notícies de sa conversió del fiy de l' Emperatriu de Xina, al catolicisme; d' haver decretat que sa religió oficial de tot l' Impèri sia la Catòlica, Apostòlica, Romana; y d' haver posat al cap de cada departament un prelat, y de cada poble un párroco. ¡Qu' es de ver que tant com n *Benyeta Verde* apaga es foc sagrat del catolicisme en les nacions ahont éll hey reyna encarnat en la massoneria, la Presidencia de Aquell que tot heu pot encén ab flamades d' amor diví els còrs que l' Idolatria havia mantenguts sempre jelats!

Dia 3.—Mor D. Juan Rubert y de La Penya. (l. v. a. c.) —Se diu que se va á creá una bateria de montanya á Mallorca. Al efecte ja se fan estables p' el bestia en es Corté de Sant Pere.—Sa máquina de traginá es canons á ses Illetes se *renegá* devés el *Terreno*.—*Te Deum* solemne á Montissión en acció de gracies al Tot poderós, p' el gran aconteixement de que feim menció en el *dietari* de dia 2.

Dia 4.—Caygué á la ma devés sa Pescateria (*sin más consecuencias que el consiguiente remojón*) un atlot de uns onze anys.

Dia 5.—Pe sa Pobra, Alcudia, Muro y Santa Margalida s' hi han desarrolat un esplét de tífoideas que fa pò.—Se feu es repart dels doblers recaudats per suscripció, entre ses families dels naufragats del llaüt *Sant Jaume*.

Dia 6.—S' Ajuntament d' Ervissa ha nombrat fiy adoptiu d' allá á D. Rafel Alvarez Sereix, actual Governador de la Provincia.

Dia 7.—Un catalinero s' afuá á un municipal; y com el *revalench* devia *teni bò*, li donaren *suelta* al poch temps de haver estat prés.

Dia 8.—Fa vent y neueta, á estones.—Els *accionistes* de sa *Farinera* fan flamada, y ets *obligacionistes*.... també. Axò resulta als qui posan sa seua *subó* demunt un tros de *papé*. Hi ha qui ha avorrit el pescá ses lisses... per no tocá *farina* ni embrutarse ses mans de *pasteta*. Y altres no poren senti s' oló de *molls ni moixó*. No sé perquè.—Mor D.ª María Antonia Conrado de Ribas de Pina (s. a. c.)

Dia 9.—Subasta de sa *Farinera*. D. Joan Aguiló l' ha *pujada* fins á 32.500 duros, y s' ha quedat ab ella.

Dia 10.—Se preparan festes per á solemnisá el nomenbrament de fiy il-lustre de Mallorca á favó de D. Jeróni Roselló.—Corren per Mallorca *sellos regionalistes*. Hi ha qui trèu partit de cualsevol xifladura per posá *lastre* á sa butxaca.

Dia 11.—Mor repentinent D. Jaume Salom y Vich, Degá dels procuradors y ex-alcalde de Palma (s. a. c.)—Sa máquina des *trén* que havia de arribá á les 2'40, s' atura devés Llubí.—*Aviram pipidos*, en es carré d' Arabí, s' avallota, escandalisa y no deixa dormí ningú de per allá prop. ¿Y sa moral pública? Arreconada dins es sach de padassos veys.

Dia 12.—Uns cuants campanetés havian armat un *complot* per assassiná s' alcalde, y sabenthó la guardia civil *aglapí* á un *ex-colegial* de Ceuta qui confessá que efectivament un *desconegut* li havia entregats una trentena de duros per á cometre el crim.

Dia 13.—La guardia Civil de sa Pobra ha posat ses mans demunt dos dels *gautors*? del crim que se tractava de cometre contra 'l Batle de Campanet.—A la Seu fou batiada una atlota de dotse anys natural de Capdepera.

Dia 14.—Sa Càmara de Comers doná un diná á Ca's Catalá, al Senyor Rossinyol, President del *Fomento* del

Trabajo Nacional de Barcelona.—Aquesta matinada han caigut fortes ruixades de calabruix; després s' ha mort es vent huracanat que reinava desde ahí, y s' aygo s' ha generalisat per tota s' Illa.—Sa *Fundició Mallorquina* engegá es bargantell que apedregava ses plaques del Cor de Jesús.—Mor á la vila de Sta. Margalida, D. Jusep Ferrá, Capitá d' Estat major (a. c. s.)

Dia 15.—A causa del mal temps no se celebrá á Ca's Catalá, es *banquete* de sa Càmara. Avuy será.—D. Bernat Calvet, enginyé municipal, presenta sa dimissió.

BIELI.

CRESPELLS Y DOLCETES

Manacorina.—La *Capella* manacorina diumenje passat celebrá sa festa anual á Santa Cecilia, assistinhi l' excelentíssim Sr. Governador y molts de convidats de Palma. El vespre s' inaugura son nou local amb lectura de poesies, discursos y cants de la *Capella*.

Mos alegrám moltíssim de que dita societat vaja amb auge y sia protegida p' els bons mallorquins que de bon cor desitjam y amb eyma trabayan per la verdadera regeneració de la nostra petita patria. Y sobre tot notám que, en temps nostro, despues de la Arqueològica que venera per patró al Beato Ramón Lull, la manacorina, ha estat la primera societat laica amiga de mostrar pública y solemnement sa fé axí com acostumavan els extingits Gremis.

Siali enhorabona.

¡Hala qui n' es?—Molts dels nostros lectors acomodats, el dia de Nadal sortint de missa de mitg dia s' en van á passetjar ó á fer visites, y pochos son els qui en fan una als seus germans propis com heu son, en Jesucrist, els vells y velles acullits en la Santa casa de les Germanetes dels pobres. Allá, á les dotze y mitja, solen servir un dinar extraordinari compost ab les viandes propies d' aquesta Pasqua, que la caritat dels benefactors sol enviarihi. Però aquells pobrets també tenen necessitat de sentir dins son esperit el goig que no més se disfruta dins la llar de cada familia. La major part d' ells no la teuen, ó tal volta sos fills y parents los han desamparat.... Per axò, alguns joves y joveletes ab sos pares y mares van á servirlos en taula. Veis allá un espectacle que vertaderament fa gosar als còrs sensibles. ¡Hala qui n' es?

Oportuna.—Lo nostro bon amich Mossen Jusep Rullan, historiador de Soller y President del *Sindicat Agrícola Sollerense* ha comensat á publicar en lo setmanari d' aquella vila la profitosa conferencia que havia dada sobre *Torrents y Torrentades*, cual asunto es de vertader y general interés per tota Mallorca, y, per desgracia, está olvidat del tot.

Recordám que aquest meteix tema fou desarrolat per D. Emili Pou fa estona, y que dins aquest més se complexen vint anys justs, que 'l nostro Director lo va tractar baix d' igual *títol* en lo número 21 del setmanari *L' Ignorancia*. Ja era hora de torná sucá els ays, per veure de desxon-di ses autoritats locals sobre aquest ram de Policia rural.

PROPAGANDA

D. Antonio M.ª Alcover, pbro., ha tenido la bondad de ofrecer á nuestro Director, un ejemplar del folleto titulado *Desatinos de un protestante puestos en solfa por un aficionado al solfeo*, (tercera edición.)

Agradecemos el obsequio, y nos hacemos un deber de recomendar dicha obrita, en la que su autor, con gran copia de argumentos y mucho gracejo, combate y destruye los errores del Protestantismo.

Se vende al ínfimo precio de cincuenta céntimos de pèseta; y la juzgamos muy apropósito para hacer propaganda católica entre los operarios de talleres y fábricas de nuestra isla, tan faltos de esta clase de lecturas como sobrados de libelos difamatorios de nuestra Santa Religión.

Aunque poco valgan, reciba el Sr. Alcover nuestros sinceros plácemes.